

De reüll
per Llorenç Capdevila

10 RAONS PER LLEGIR 'JO CONFESSO'

A hores d'ara ja hi ha qui ha parlat de la darrera novel·la de Jaume Cabré, publicada a primers de setembre, tractant-la de desmesurada, però també (i sobretot!) qui l'ha qualificat de catedral narrativa. A mi, després d'haver-hi invertit algunes hores, se m'acut donar deu motius pels quals penso que val la pena llegir-la:

1- Perquè demostra que la literatura catalana pot anar pel món sense complexos.

2- Perquè, malgrat tenir un miler de pàgines, és una novel·la que atrapa amb facilitat, un llibre que fa de bon aconsellar.

3- Perquè tracta, d'una forma gens banal, alguns dels temes més profunds de la literatura: l'amor, la mort, la bellesa, la culpa, l'atzar...

4- Perquè Jaume Cabré és un grandíssim narrador, capaç d'estructurar amb naturalitat una història tan complexa com aquesta: una novel·la de novel·les (com ha dit algú) que suposa un recorregut impressionant per la maldat humana i per la desaparició de la cultura humanista. El protagonista, Adrià Ardèvol, és un home ple de contradiccions, que viu tot de peripècies personals, familiars i col·lectives, sempre lligades a un extraordinari violí fabricat a Cremona al segle XVIII.

5- Perquè Cabré domina les possibilitats formals del text narratiu. En un mateix paràgraf, per exemple,

hi poden haver dues o tres veus narratives, dos espais físics allunyats i un salt temporal de diversos segles; però mai no es tracta d'un exercici vacu, de lluint i prou. La piròtènia estilística serveix per comunicar el missatge amb la màxima emoció i intensitat; per introduir el lector en la història i fer-lo anar més enllà de la trama; per, al capdavant, donar més vida als personatges...

6- Perquè la prosa de Cabré, tot i l'esforç estilístic que hi ha al darrere (o precisament per això), flueix amb naturalitat.

7- Perquè *Jo confesso* conté una subtil reivindicació (i és, alhora, un exemple) de la bona literatura, aquella que és capaç de modificar el lector.

8- Perquè mostra amb gran encert alguns aspectes de la naturalesa humana: les dificultats per estimar; la necessitat de bellesa, en forma d'art, per ordenar el caos en què viu immersa la humanitat; el Mal inherent a la nostra raça.

9- Perquè retrata, com qui no vol la cosa, un canvi en la nostra civilització que va tenir lloc amb l'acabament del segon mil·lenni: el pas de l'humanisme al món tecnològic. El protagonista sap parlar nou llengües i té una biblioteca espectacular i és un pensador brillant... Però és incapaç de crear un document word.

10- Perquè *Jo confesso* és molt probable que s'acabi convertint en una novel·la important.

